

Ева и да земе най-хубавата мома отъ село“. Послѣ ще гуди отрѣзанитѣ косми въ една кратунка, пълна съ вино, и му дава да пие. Сетитѣ му омива очитѣ съ останалото; туря му шапчица и единъ вѣнецъ, оплетенъ отъ кръстницата нарочно за това. Послѣ захваща еденіе и пиение, което понѣкога шѣ трае да 24 часа.

Калинка гърао заболя,
Свекърва й търси цѣрве,
Цѣрве биджи свѣкви,
Отъ зхми и отъ гущери,
Отъ зилень гущерь главата
Отъ пѣстра зѣмя сърцето.
Дѣто гуиерѣ посииватъ,
Синьо котвино ставане,
Дѣто зѣмята посииватъ,
Живи са рани отъварятъ.
Калинка дума на Марко:
„Марко ле либе, Марко ле,
Я иди марко, я иди,
Подъ село, подъ градината,
Въ бацинитѣ си ливади,
Олови руси биволи,
Впрегни кола писани,
Че тури ритли корени
Постели Марко колата,
Постели Марко подложи
И мене тури въ колата,
Мирко ле да ма заведешъ,
Въз мойта мама рождена,
Мама ми да ма поцѣбри,
Съ топло вино медяно.“
Марко Калинка послуша,
Че стана Марко, Марко ле,
Че отиде Марко подъ село,
Подъ село подъ градината,